

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) nadat zijn ex-echtgenote in december 2006 had verzocht om de inning van de kinderalimentatie over te nemen in verband met een achterstand in betaling:

- geen acht heeft geslagen op de door hem in diverse brieven aan het LBIO verstrekte informatie;
- dientengevolge een onjuiste berekening heeft gemaakt van de door verzoeker verschuldigde opslagkosten en voor dat bedrag loonbeslag heeft gelegd.

Beoordeling

Algemeen

1. Bij rechterlijke beslissing van 11 februari 2004 werd bepaald dat verzoeker zijn ex-echtgenote een bedrag van € 825,- per maand was verschuldigd ten behoeve van zijn drie kinderen. Ingevolge de wettelijke indexering was dit bedrag in 2006 verhoogd tot € 841,59 per maand, en in 2007 tot € 856,74 per maand. Op 4 december 2006 ontving het LBIO een verzoek van de ex-echtgenote van verzoeker om de inning van de kinderalimentatie over te nemen aangezien er een achterstand in de betaling zou zijn vanaf november 2006. Verzoeker zou slechts € 405,- hebben betaald, in plaats van de € 841,59 per maand. Verzoeker werd hierover door het LBIO aangeschreven op 15 december 2006. In deze brief werd hem verzocht het eventuele achterstallige bedrag alsnog binnen veertien dagen rechtstreeks aan zijn ex-echtgenote over te maken. Het LBIO deed ook mee dat zij de inning zou overnemen indien verzoeker niet aan zijn betalingsverplichting zou voldoen.

2. Op 16 januari 2007 verstuurde het LBIO naar verzoeker een aangetekende brief met nagenoeg dezelfde inhoud als de brief van 15 december 2006. Op 4 en 30 januari 2007 gaf de ex-echtgenote aan het LBIO door dat zij rechtstreekse betalingen van verzoeker had ontvangen van € 405,-. Op 14 februari 2007 verzocht de ex-echtgenote het LBIO de inning over te nemen. Nu verzoeker niet binnen de gestelde termijn als verwoord in de brief van 16 januari 2007 had aangetoond dat de volledige kinderalimentatie was voldaan, nam het LBIO de inning op 28 februari 2007 over. Verzoeker werd hiervan op de hoogte gesteld middels een schrijven van dezelfde datum.

3. Op 30 maart 2007 schreef het LBIO verzoeker een brief waarin hij werd geïnformeerd over zijn achterstand en waarin hij werd verzocht voor 13 april 2007 de eerste betaling aan het LBIO te verrichten. In de brief werd aangegeven dat indien geen betaling zou worden ontvangen er zou worden overgegaan tot executiemaatregelen. Op 6 april 2007 stuurde de advocaat van verzoeker het LBIO een brief waarin hij aangaf dat verzoeker te weinig

draagkracht had om de kinderalimentatie te voldoen. Op 10 april 2007 schreef het LBIO de advocaat van verzoeker een brief waarin werd aangegeven dat het LBIO diende te beschikken over een verzoekschrift voor vermindering of nihilstelling van de alimentatie. In dat geval kon het LBIO de ontvangstgerechtigde ouder vragen of zij gedurende die procedure de inning wilde opschorten. Op 12 april 2007 ontving het LBIO een schrijven van de ex-echtgenote waarin zij aangaf de inning gedurende de periode dat het verzoekschrift aanhangig was, te willen opschorten. Op 6 augustus 2007 vroeg het LBIO aan de ex-echtgenote of er al een beschikking door de rechtbank was afgegeven. Op 15 augustus 2007 ontving het LBIO van de ex-echtgenote de beschikking van de rechtbank van 31 juli 2007. Zij gaf verder aan dat verzoeker de achterstallige kinderalimentatie aan haar had voldaan. Het LBIO stelde vervolgens de achterstand in alimentatie van verzoeker op nul, maar bracht de opslagkosten over een extra periode van zes maanden in rekening bij verzoeker. De opslagkosten bedroegen in totaal € 1246,20. Het LBIO bracht verzoeker hiervan op 11 september 2007 op de hoogte.

4. Op 18 september 2007 stuurde de advocaat van verzoeker een faxbericht naar het LBIO waarin stond dat er nooit een achterstand zou hebben bestaan en dat de kosten die het LBIO in rekening bracht niet verschuldigd waren. Het LBIO informeerde de advocaat van verzoeker op 9 oktober 2007 dat er ten tijde van de overname van de inning op 28 februari 2007 wel degelijk een achterstand bestond en dat verzoeker daarom de opslagkosten wel verschuldigd was. Het LBIO stuurde vervolgens op 9 oktober 2007 een kennisgeving loonbeslag naar de werkgever van verzoeker.

5. Op 11 oktober 2007 stuurde de advocaat van verzoeker nogmaals een schrijven waarin hij aangaf dat er nooit een achterstand had bestaan. Op 16 oktober 2007 werd de kennisgeving loonbeslag voor akkoord retour ontvangen en deze werd vervolgens op 17 oktober 2007 aan verzoeker overbetekend. Vervolgens hield de werkgever van verzoeker maandelijks een bedrag in. Op 2 januari 2008 deelde het LBIO verzoeker mee dat de laatste afdracht van zijn werkgever was ontvangen en dat verzoeker hiermee aan zijn betalingsverplichting had voldaan.

6. Omdat verzoeker zich niet kon vinden in de gang van zaken diende hij op 19 oktober 2007 een klacht in bij het LBIO. Verzoeker klaagde erover dat de opslagkosten onjuist waren berekend en dat er inhoudelijk niet op zijn brieven was gereageerd. Tevens verzocht verzoeker het loonbeslag op te heffen. Bij brief van 1 november 2007 verklaarde de directeur van het LBIO de klacht van verzoeker ongegrond.

Verzoeker wendde zich vervolgens tot de Nationale ombudsman en verzocht de Nationale ombudsman een onderzoek in te stellen.

I. Ten aanzien van het geen acht slaan op de inhoud van brieven

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er allereerst over dat het LBIO geen acht heeft geslagen op de door hem in diverse brieven aan het LBIO verstrekte informatie.
2. Verzoeker bracht in dit verband naar voren dat hij, hangende het verzoek tot wijziging van de kinderalimentatie, alvast minder kinderalimentatie aan zijn ex-echtgenote betaalde. Volgens verzoeker zou het LBIO geen opslagkosten in rekening mogen brengen over het bedrag dat hij wel betaalde. Verzoeker gaf aan dat hij dit meermalen in zijn brieven aan het LBIO aangaf, maar dat er niet naar hem werd geluisterd.
3. Uit het door het LBIO overgelegde dossier blijkt dat de advocaat van verzoeker in totaal vier brieven naar het LBIO (al dan niet per fax) stuurde. In de eerste brief van 6 april 2007 schreef de advocaat dat de ex-echtgenote van verzoeker een hoger bedrag vordert dan de wettelijke draagkracht van verzoeker. De advocaat gaf aan dat verzoeker het overeengekomen bedrag per kind niet kon betalen, dat hij al geruime tijd onder de bijstandsnorm leeft en dat er momenteel een wijzigingsverzoek bij de rechtbank te Den Haag loopt.

De tweede brief van 18 september 2007 luidt:

"...De volledige achterstand is nooit geweest wat u aangeeft en al betaald, de kosten zijn niet verschuldigd. Ik vertrouw erop u hierbij naar behoren te hebben geïnformeerd."

In de derde brief van 10 oktober 2007 staat het volgende vermeld:

"...De vordering die u stelt heeft geen moment bestaan. Voor zover er een schuld heeft bestaan, is die vrijwillig voldaan. De schuld is nooit geweest wat u stelt. Bovendien is V. in hoger beroep, indien hij daar gelijk krijgt, heeft er alsnog helemaal nooit een schuld bestaan. Uw cliënte heeft onlangs ongeveer 75.000 euro ontvangen aan overwaarde van een onroerende zaak. Vindt u het nu werkelijk noodzakelijk om hier overheidsgeld aan uit te geven, omdat mevrouw geen geld stelt te hebben om voor haar kinderen te zorgen?"

De vierde brief van 17 oktober 2007 betrof de klachtbrief aan het LBIO. Bij deze brief voegde de advocaat van verzoeker betalingsbewijzen bij en verzocht hij het LBIO het gelegde loonbeslag op te heffen.

4. De directeur van het LBIO liet in zijn reactie weten de klacht van verzoeker ongegrond te achten. De directeur liet weten dat verzoeker bij brief van 15 december 2006 en 16 januari 2007 op de hoogte was gebracht over de eventuele achterstand inzake de kinderalimentatie. Op 28 februari 2007 stuurde het LBIO verzoeker een brief waarin stond vermeld dat de kinderalimentatie werd overgenomen. Op 30 maart 2007 verzocht het LBIO verzoeker de eerste betaling te verrichten. Pas op 6 april 2007 vernam het LBIO voor het eerst een reactie van de advocaat van verzoeker. In deze brief gaf de advocaat van verzoeker aan dat verzoeker niet draagkrachtig was om de kinderalimentatie te voldoen. Deze brief werd volgens de directeur op 10 april 2007 beantwoord, waarna de inning op

13 april 2007 werd opgeschort. Nadat het LBIO in augustus 2007 van de ex-echtgenote van verzoeker vernam dat verzoeker inmiddels geen achterstand meer had, schreef het LBIO verzoeker op 11 september 2007 aan over de nog openstaande achterstand inzake de wettelijk verschuldigde opslagkosten.

5. Op 18 september 2007 ontving het LBIO een brief van de advocaat van verzoeker, waarin stond geschreven dat volgens verzoeker er nooit een achterstand had bestaan, waardoor er geen opslagkosten waren verschuldigd. Er waren bij dit schrijven geen betalingsbewijzen bijgevoegd, aldus de directeur. Bij brief van 9 oktober 2007 informeerde het LBIO de advocaat van verzoeker dat er op het moment van de overname, te weten op 28 februari 2007, wel degelijk sprake was van een achterstand, waardoor de opslagkosten dan ook verschuldigd bleven. Op 11 oktober 2007 schreef de advocaat van verzoeker nogmaals dat de vordering van het LBIO nimmer had bestaan. Wederom zaten hier geen betalingsbewijzen bij, aldus de directeur. Vlak daarna ontving het LBIO de klachtbrief van de advocaat van verzoeker. Hier waren voor het eerst betalingsbewijzen bijgevoegd. In de klachtbeantwoordingsbrief van 1 november 2007 gaf het LBIO vervolgens aan dat uit de betalingsbewijzen niet was gebleken dat de achterstand voor de overname van de inning niet bestond. De directeur was gelet op het vorenstaande dan ook van mening dat het LBIO wel acht sloeg op de inhoud van de brieven van de advocaat van verzoeker.

Beoordeling

6. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Dit betekent onder meer dat een bestuursorgaan inhoudelijk dient in te gaan op de punten die een burger in zijn brief noemt.

7. De Nationale ombudsman merkt allereerst op dat met name de brieven van 18 september 2007 en 11 oktober 2007 van de advocaat van verzoeker nauwelijks informatie bevatten, waarbij het standpunt van verzoeker dat er geen achterstand is, in zijn geheel niet wordt onderbouwd door argumenten of stukken.

8. Uit het onderzoek is gebleken dat het LBIO telkens binnen een redelijke termijn op de brieven van de advocaat van verzoeker heeft gereageerd. Daarnaast heeft het LBIO naar het oordeel van de Nationale ombudsman ook telkens op afdoende wijze inhoudelijk op de brieven van de advocaat van verzoeker gereageerd. De brief van 6 april 2007 heeft het LBIO beantwoord op 10 april 2007. In deze brief heeft het LBIO gevraagd om een kopie van het ingediende verzoekschrift voor vermindering van de alimentatie, zodat eventueel de inning met instemming van de ex-echtgenote kon worden opgeschort.

Daarnaast heeft het LBIO bij brief van 9 oktober 2007 gereageerd op de brief van 18 september 2007 van verzoeker. Nu de brief van 18 september 2007 slechts een regel bevatte zonder dat daar stukken waren bijgevoegd, kan het LBIO niet worden verweten dat

zij in haar brief van 9 oktober 2007 niet op de door verzoeker naar voren gebrachte informatie is ingegaan. Ten slotte heeft het LBIO op 1 november 2007 gereageerd op de klacht van verzoeker van 17 oktober 2007. De Nationale ombudsman beschouwt de brief van 1 november 2007 ook als reactie op de zeer summiere brief van 11 oktober 2007. In de brief van 1 november 2007 legt het LBIO uit waarom er in haar ogen wel sprake is van een achterstand en hoe zij de opslagkosten berekend. Dat verzoeker het niet eens is met het standpunt van het LBIO doet hieraan niet af. De Nationale ombudsman is dan ook van oordeel dat het LBIO telkens inhoudelijk op het standpunt van verzoeker dat er geen achterstand was en dat de opslagkosten verkeerd waren berekend, is ingegaan. Het LBIO handelde dan ook niet in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

II. Ten aanzien van de opslagkosten en het leggen van loonbeslag

Bevindingen

1. Verder klaagt verzoeker erover dat het LBIO een onjuiste berekening heeft gemaakt van de verschuldigde opslagkosten en voor dat bedrag loonbeslag heeft gelegd.

2. Verzoeker bracht in dit verband naar voren dat hij, hangende een verzoek tot wijziging van de kinderalimentatie, alvast een lager bedrag van € 405,- per maand is gaan betalen, in plaats van de bij rechterlijke uitspraak vastgestelde en inmiddels geïndexeerde € 856,74. De opslagkosten die het LBIO hem in rekening bracht zijn volgens verzoeker niet juist, nu het LBIO de kosten berekent over het totale alimentatiebedrag van € 856,74 per maand en daarnaast nog eens zes maanden extra opslagkosten in rekening brengt. Volgens verzoeker bedroeg de maandelijkse achterstand niet € 856,74, maar € 856,74 minus € 405,- = € 451,74. Over dit bedrag zou dan ook de 10% opslagkosten berekend dienen te worden, zodat de opslagkosten tot en met augustus 2007 € 388,71 bedroegen, en niet € 732,18 zoals het LBIO stelde. Daarnaast vond verzoeker het onjuist dat er zes maanden extra opslagkosten in rekening werd gebracht. Volgens verzoeker ontbrak hiervoor de wettelijke basis.

3. Het LBIO stuurde verzoeker op 15 december 2006 en nogmaals op 16 januari 2007 een brief waarin het LBIO aankondigde de inning van de kinderalimentatie over te nemen indien verzoeker niet kon aantonen dat hij aan zijn betalingsverplichting had voldaan. Op 28 februari 2007 stuurde het LBIO verzoeker een brief waarmee hij in kennis wordt gesteld van de overname van de inning. In de brieven van 15 december 2007, 16 januari 2007 en 28 februari 2007 staat vermeld dat het LBIO op grond van de wet een opslag in rekening brengt van 10% op de door de rechter vastgestelde bijdrage met een minimum van € 11,34 per maand. Deze opslag wordt ook berekend over de ontstane achterstand.

In de brief van 28 februari 2007 staat voorts dat het LBIO ook opslagkosten in rekening brengt over bedragen die na de overname rechtstreeks aan de verzorgende ouder worden overgemaakt. Ten slotte staat in de brief van 28 februari 2007 vermeld dat het LBIO de inning beëindigt op het moment dat er gedurende ten minste zes opeenvolgende maanden de alimentatiebijdrage, vermeerderd met de opslag en eventuele executie- en incassokosten, is betaald. De punten uit de brief van 28 februari 2007 stonden ook vermeld in het meegezonden informatieblad bij de brieven van 15 december 2006 en 16 januari 2007.

4. In de brief van 1 november 2007 die de directeur naar aanleiding van de door verzoeker ingediende klacht stuurde, staat vermeld dat er in het geval van verzoeker nog zes extra maanden opslag is geboekt nu niet voldaan is aan de beëindigingcriteria zoals gesteld in artikel 1:408 zesde lid van het Burgerlijk Wetboek (zie Achtergrond). Het LBIO draait een inning alleen terug indien blijkt dat de gehele achterstand vóór overname van de inning is voldaan. Dat was bij verzoeker niet het geval. Het feit dat zijn ex-echtgenote in augustus 2007 aangaf dat de achterstand in de betalingen door verzoeker was voldaan en af te willen zien van inning via het LBIO, deed niet af aan de verschuldigde opslagkosten, aldus de directeur.

5. De directeur van het LBIO liet voorts in zijn reactie naar aanleiding van de klacht bij de Nationale ombudsman weten de klacht van verzoeker nog steeds ongegrond te achten. Conform artikel 1:408 derde lid van het Burgerlijk Wetboek bedraagt de opslag 10% op de achterstand met een minimum van € 11.34. Over de maandelijkse bijdrage wordt eveneens een opslag van 10% met een minimum van € 11,34 berekend. De directeur gaf voorts aan dat in de brief van 28 februari 2007 expliciet vermeld staat dat verzoeker de bijdrage op grond van de wet aan het LBIO diende te voldoen. Indien verzoeker rechtstreeks aan de ontvangstgerechtigde zou betalen, was verzoeker over die betalingen toch opslagkosten verschuldigd, aldus de directeur.

6. Uit telefonisch door een medewerkster van de Nationale ombudsman ingewonnen inlichtingen bij het LBIO bleek het volgende. Het stopzetten van de inning op verzoek van de ontvangstgerechtigde - in dit geval de ex-echtgenote - is niet mogelijk op grond van de in de wet genoemde criteria. Echter, het LBIO wil doorgaans wel tegemoet komen aan de wens van de ontvangstgerechtigde. Dit betekent dan echter wel dat het LBIO zes maanden opslagkosten misloopt, immers normaliter zou er door de onderhoudsplichtige - in dit geval verzoeker - zes maanden rechtstreeks aan het LBIO moeten worden betaald voordat de inning op grond van de wet kan worden gestopt. Bij deze betaling brengt het LBIO opslagkosten in rekening. Om te voorkomen dat de ex-echtgenoten het onderling op een akkoord gooien zodat de onderhoudsplichtige geen zes maanden opslagkosten hoeft te betalen, is het beleid van het LBIO om tegemoet te komen aan het verzoek de inning stop te zetten, maar wel zes maanden opslagkosten in rekening te brengen.

Beoordeling

7. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

Dit brengt mee dat het LBIO in het geval wanneer de inning is stopgezet op verzoek van de ontvangstgerechtigde, een redelijke berekening maakt van de verschuldigde opslagkosten.

8. De Nationale ombudsman stelt vast dat er op 28 februari 2007 een betalingsachterstand bestond op grond waarvan het LBIO, in overeenstemming met de wettelijke bepalingen hieromtrent (zie Achtergrond), gerechtigd was de inning over te nemen en opslagkosten in rekening mocht brengen. Verder was het LBIO vanaf die datum ook bevoegd 10% opslagkosten in rekening te brengen over de rechtstreeks door verzoeker verrichte betalingen. De Nationale ombudsman is dan ook van oordeel dat het LBIO ook opslagkosten kon bereken over de € 405,- die verzoeker elke maand rechtstreeks aan zijn ex-echtgenote betaalde. Hierdoor bedroegen de opslagkosten tot en met augustus 2007 € 732,18.

9. Wat betreft de zes maanden opslagkosten die het LBIO vanaf augustus 2007 in rekening bracht merkt de Nationale ombudsman het volgende op. Er is geen wettelijke basis om een overname van een inning te beëindigen op verzoek van de ontvangstgerechtigde. Als een dergelijk verzoek wordt gedaan omdat de onderhoudsplichtige inmiddels regelmatig aan de ontvangstgerechtigde heeft betaald en al zijn alimentatieverplichtingen is nagekomen zal de relatie tussen de ontvangstgerechtigde en de onderhoudsplichtige ook verbeterd zijn, hetgeen in alimentatie zaken niet onbelangrijk is. Een voortzetting van de inning door het LBIO zal deze ontwikkeling in de relatie niet ten goede komen. Gelet hierop is de Nationale ombudsman van oordeel dat het niet onbegrijpelijk is dat het LBIO aan een verzoek van de ontvangstgerechtigde (al dan niet samen met de onderhoudsplichtige) om de inning stop te zetten tegemoet komt, ondanks dat hiervoor geen wettelijke basis is. De consequentie voor het LBIO is echter wel dat zij zes maanden opslagkosten "misloopt", doordat de onderhoudsplichtige nu niet meer zes opeenvolgende maanden aan het LBIO hoeft te betalen. De Nationale ombudsman is van oordeel dat nu het LBIO uit coulance overwegingen de inning stopzet, het niet onredelijk is dat zij vervolgens zes maanden opslagkosten die zij anders wel zou hebben ontvangen, in rekening brengt bij de onderhoudsplichtige. Dat er in het geval van verzoeker nog zes maal € 85,67 aan opslagkosten in rekening werd gebracht, zodat het totaal van de opslagkosten € 1246,20 bedroeg - en dat er vervolgens voor dit bedrag loonbeslag is gelegd - acht de Nationale ombudsman dan ook niet onjuist.

Het LBIO heeft, door een bedrag van € 1246,20 bij verzoeker in rekening te brengen aan opslagkosten en vervolgens voor dit bedrag beslag te leggen, niet in strijd gehandeld met het redelijkheidsvereiste.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

De Nationale ombudsman merkt in zijn algemeenheid nog het volgende op.

Indien het LBIO tegemoet komt aan de wens van een ontvangstgerechtigde (al dan niet in samenspraak met de onderhoudsplichtige) om de inning stop te zetten, dient hierbij de nodige transparantie in acht te worden genomen. Dit betekent dat het LBIO in de brieven naar de onderhoudsplichtige duidelijk en gemotiveerd dient aan te geven waarom de inning wordt beëindigd en waarom er vervolgens nog zes extra maanden opslagkosten in rekening worden gebracht. Ook dient het LBIO direct na een dergelijk verzoek de inning stop te zetten en niet onnodig lang door te laten lopen. De Nationale ombudsman stelt overigens vast dat het LBIO in de zaak van verzoeker uiterst voortvarend te werk is gegaan. Het LBIO heeft begin augustus 2007 zelf de ex-echtgenote aangeschreven om te vragen of er al een beschikking was genomen op het alimentatiewijzigingsverzoek van verzoeker. Na het antwoord van de ex-echtgenote beëindigde het LBIO de inning op 31 augustus 2007 en stelde verzoeker hiervan op 11 september 2007 op de hoogte.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen is

niet gegrond ten aanzien van:

- het geen acht slaan op de inhoud van de brieven van verzoeker;
- het onjuist bereken van de opslagkosten.

Onderzoek

Op 2 november 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer V. te O, ingediend door de heer mr. M. de Boorder, advocaat te Den Haag, met een klacht over een gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de directeur van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de directeur van het LBIO verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd de directeur een aantal specifieke vragen gesteld. Daarnaast werd door een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman nog telefonische inlichtingen ingewonnen bij een medewerker van het LBIO.

Tijdens het onderzoek kregen het LBIO en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De directeur van het LBIO berichtte dat het verslag hem geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen. Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van verzoeker van 2 november 2007, met bijlagen;

Brief van verzoeker van 26 november 2007, met bijlagen;

Standpunt van de directeur van het LBIO van 28 april 2008, met bijlagen, waaronder:

Brief van het LBIO aan verzoeker van 15 december 2006;

Brief van het LBIO aan verzoeker van 16 januari 2007;

Brief van het LBIO aan verzoeker van 28 februari 2007;

Brief van het LBIO aan de advocaat van verzoeker van 10 april 2007;

Brief van het LBIO aan verzoeker van 11 september 2007;

Brief van het LBIO aan verzoeker met daarin de beslissing van de directeur van het LBIO op de klacht van verzoeker, van 1 november 2007;

Fax van de advocaat van verzoeker aan het LBIO, van 6 april 2007;

Fax van de advocaat van verzoeker aan het LBIO, van 18 september 2007;

Brief van de advocaat van verzoeker aan het LBIO, van 10 oktober 2007;

Fax van de advocaat van verzoeker aan het LBIO, van 19 oktober 2007.

4. Telefonisch verkregen informatie van een medewerker van het LBIO van 17 juli 2008.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Burgerlijk wetboek

Artikel 1:408

"1. Een uitkering tot voorziening in de kosten van verzorging en opvoeding of tot voorziening in de kosten van levensonderhoud en studie, waarvan het bedrag in een rechterlijke beslissing, daaronder begrepen de beslissing op grond van artikel 822, eerste lid, onder c, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, is vastgelegd, wordt ten behoeve van de minderjarige aan de ouder die het kind verzorgt en opvoedt of aan de voogd onderscheidenlijk aan de meerderjarige betaald.

2. Op verzoek van een gerechtigde als bedoeld in het eerste lid, van een onderhoudsplichtige dan wel op gezamenlijk verzoek van een gerechtigde en onderhoudsplichtige neemt het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen de invordering van de onderhoudsgelden op zich. De executoriale titel wordt daartoe door de onderhoudsgerechtigde in handen gesteld van dit Bureau. De overhandiging daarvan machtigt het Bureau tot het doen van de invordering, zo nodig door middel van executie.

3. Kosten van invordering door het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen worden verhaald op de onderhoudsplichtige, onverminderd de kosten van gerechtelijke vervolging en executie. Het verhaal van kosten vindt plaats door wijziging van het bedrag, bedoeld in het eerste lid, volgens bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels.

4. Tot invordering op verzoek van een onderhoudsgerechtigde wordt slechts overgegaan, indien de gerechtigde ter gelegenheid van de indiening van het verzoek aannemelijk heeft gemaakt dat binnen ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek de onderhoudsplichtige ten aanzien van ten minste één periodieke betaling tekort is geschoten in zijn verplichtingen. In deze gevallen geschiedt de invordering van bedragen die verschuldigd zijn vanaf een tijdstip van ten hoogste zes maanden voorafgaande aan de indiening van het verzoek.

5. Alvorens tot invordering met verhaal van kosten over te gaan wordt de onderhoudsplichtige bij brief met bericht van ontvangst in kennis gesteld van het voornemen daartoe en de reden daarvoor, alsmede van het bedrag inclusief de kosten van invordering. Het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen wordt bevoegd tot invordering over te gaan op de veertiende dag na de verzending van de brief.

6. De invordering die op verzoek van de onderhoudsgerechtigde geschiedt, eindigt slechts, indien gedurende ten minste een half jaar regelmatig is betaald aan het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen en er geen bedragen meer verschuldigd zijn als bedoeld in het vierde lid, tweede volzin. De termijn van een half jaar wordt telkens verdubbeld, indien

een voorgaande termijn van invordering ook op verzoek van de onderhoudsgerechtigde was aangevangen.

(...) 8. De tenuitvoerlegging van een executoriale titel betreffende de betaling van de kosten van verzorging en opvoeding of levensonderhoud en studie geschiedt met inachtneming van de wijziging, bedoeld in het derde lid.

(...) 10. Een betaling door de onderhoudsplichtige strekt in de eerste plaats in mindering van de kosten, bedoeld in het derde lid, vervolgens in mindering van eventueel verschenen rente en ten slotte in mindering van de verschuldigde onderhoudsgelden en de eventueel lopende rente. (...)"